

Cauza C-334/22**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

23 mai 2022

Instanța de trimitere:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia)

Data deciziei de trimitere:

25 februarie 2022

Recurenta:

Audi AG

Intimata:

GQ

Obiectul procedurii principale

Acțiune introdusă de către AUDI AG pentru încălcarea drepturilor exclusive asupra unei mărci a UE.

Obiectul și temeiul juridic al întrebării preliminare

Interpretarea articolului 14 alineatul (1) lit. c), a articolului 9 alineatul (2) și a articolului 9 alineatul (3) lit. a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 din 14 iunie 2017 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene (denumit în continuare „Regulamentul 2017/1001”) – Temei juridic: articolul 267 TFUE.

Întrebarea preliminară

1. În temeiul articolului 267 [TFUE, instanța de trimitere decide] să adreseze Curții [...] o întrebare preliminară:

a) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001 din 14 iunie 2017 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune ca titularul mărcii/instanța să interzică unui terț să utilizeze într-o operațiune comercială denumirea unei mărci a UE identice sau similare, care poate crea confuzii, în legătură cu piesele de schimb pentru autoturisme (grile pentru radiator), dacă aceasta este atașată unui accesoriu auto (sigla care reflectă marca comercială a UE) și:

- dacă din punct de vedere tehnic există posibilitatea montării unei sigle originale care reflectă marca UE pe o piesă de schimb auto (grilă pentru radiator) fără a reproduce, pe această piesă, o marcă identică sau similară care poate crea confuzii cu marca UE;

sau

- dacă din punct de vedere tehnic nu există posibilitatea montării unei sigle originale care reproduce marca UE pe o piesă de schimb auto (grilă pentru radiator) fără a reproduce, pe această piesă, o marcă identică sau similară care poate crea confuzii cu marca UE?

- în cazul unui răspuns pozitiv la oricare dintre întrebările de la punctul 1 a)

b) Ce criterii de evaluare ar trebui utilizate în astfel de cazuri, care să determine dacă utilizarea mărcii comerciale a UE corespunde unor practici loiale în domeniul comercial sau industrial?

c) Dacă articolul 9 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 din 14 iunie 2017 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care marca comercială reprezintă un element de profil al unei piese auto și prin lipsa din Regulamentul 2017/1001 a unei clauze echivalente de reparație în temeiul articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE) 6/2002 din 12 decembrie 2001 al Consiliului privind desenele și modelele industriale comunitare - într-o astfel de situație marca comercială nu îndeplinește o funcție semnificativă?

d) Dacă articolul 9 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 din 14 iunie 2017 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care elementul de atașare al mărcii comerciale care reflectă profilul mărcii sau este similar cu acesta într-un mod care poate crea confuzii, reprezintă un element al profilului piesei auto și prin lipsa din Regulamentul 2017/1001 a unei clauze echivalente de reparație în articolul 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE) 6/2002 din 12 decembrie 2001 al Consiliului privind desenele și modelele industriale comunitare - elementul de atașare nu poate fi tratat ca o marcă comercială care îndeplinește o funcție semnificativă, chiar dacă este identic sau similar într-un mod care poate crea confuzii cu marca? [...]

Dispoziții de drept invocate și jurisprudența Uniunii

Articolul 9 alineatul (2), articolul 9 alineatul (3), articolul 14 alineatul (1) lit. (c) și articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;

Articolul 110 alineatul (1) din Regulamentul 6/2002 din 12 decembrie 2001 al Consiliului (CE) privind desenele și modelele industriale comunitare (denumit în continuare „Regulamentul 6/2002”);

Hotărârea din 20 decembrie 2017, Acacia Srl, C-397/16 și C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992 (denumită în continuare „Hotărârea Acacia”);

Ordonanța din 6 octombrie 2015, Ford Motor Company, C-500/14, ECLI:EU:C:2015:680 (denumită în continuare „Ordonanța Ford”);

Hotărârea din 17 martie 2005, Gillette Company și Gillette Group Finland, C-228/03 ECLI:EU:C:2005:177 (denumită în continuare „Hotărârea Gillette”);

Hotărârea din 23 februarie 1999, Bayerische Motorenwerke AG (BMW) și BMW Nederland BV, C-63/97, ECLI:EU:C:1999:82 (denumită în continuare „Hotărârea BMW”);

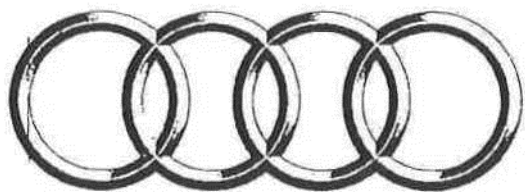
Hotărârea din 4 noiembrie 1997, Parfums Christian Dior/Evora, C-337/95, ECLI:EU:C:1997:517 denumită în continuare „Hotărârea Dior”);

Dispozițiile naționale invocate

Legea din 30 iunie 2000 - Prawo własności przemysłowej [Dreptul proprietății industriale] (Dz. U. din 2021, poziția 324, text consolidat) - articolele 286 și 296.

Scurtă prezentare a stării de fapt și a procedurii

- 1 În vederea prezentei proceduri preliminare, instanța de trimitere prezintă situația de fapt în cele de mai jos.
- 2 Recurenta, AUDI AG, cu sediul în Ingolstadt (GERMANIA), are drepturi exclusive asupra mărcii comerciale a UE prezentate mai jos, înregistrată cu numărul 000018762, printre altele, în clasa a 12-a a clasificării Acordului de la Nisa (vehicule, piese de schimb, accesorii auto). Această marcă reprezintă patru cercuri (inele) care se întretaie sau unde cele două cercuri centrale (inele) se întretaie. Este o marcă distinctivă și foarte cunoscută la scară largă în Polonia și este în mod clar asociată cu compania recurentei.

- 3 Intimata GQ se ocupă cu vânzarea pieselor de schimb auto. Comercializează produse, în special, altor antreprenori (distribuitori) și nu efectuează vânzări pentru consumatori. În perioada 1986-2017 intimata a oferit (și a promovat) prin intermediul site-ului capace de radiatoare (așa-numitele grile) adaptate și destinate modelelor Audi vechi.
- 4 Capacele de radiatoare aveau un loc destinat pentru montarea suportului mărcii figurative originale (sigla) a producătorului auto, respectiv conțineau elemente de montaj care reflectă aspectul mărcii comerciale a recurenteii. Începând cu anul 2017, recurenta a început să introducă acțiuni împotriva intimatei urmărind blocarea ofertei de comercializare a pieselor de schimb neoriginale în care unele elemente reflectă (parțial sau total) profilul mărcii comerciale a recurenteii. În ciuda retragerii succesive din vânzare a acestui tip de piese de schimb din anul 2017, în așteptarea unei soluționări a litigiilor, intimata a decis să importe grilele de radiator contestate.
- 5 Recurenta din procesul din 5 mai 2020 a cerut interzicerea ca intimata să importe, să ofere, să introducă pe piață și să promoveze capacele de radiatoare care nu provin de la AUDI AG și care poartă un marcaj identic sau similar cu marca sa comercială UE, precum și distrugerea a 70 de bucăți de astfel de capace de radiatoare auto, reținute de biroul vamal.
- 6 Însă, voința intimatei este aceea de a continua comercializarea acestor piese, întrucât în opinia sa, acest lucru nu încalcă drepturile recurenteii. Limitarea comercializării este, în opinia sa, temporară – până la soluționarea litigiilor, iar grilele pentru radiatoare pe care le-a importat nu erau în oferta distribuitorilor polonezi Audi. Acestea sunt comercializate într-un număr mic de bucăți, iar comercializarea lor nu are o importanță economică majoră pentru intimată. În acest fel, intimata urmărește să mențină o poziție importantă pe piața pieselor de schimb auto din Polonia și adoptă principiul conform căruia, pentru un anumit tip de stoc încearcă să asigure vânzarea de piese pentru toate modelele posibile. În cursul procesului, el s-a referit la practica altor producători de autoturisme care nu se opun vânzării capacelor de radiatoare pe care se află un spațiu asemănător și care permite instalarea siglei originale. Intimata a prezentat fotografii cu capacele radiatoarelor a 17 modele de mărci auto precum Opel, Volkswagen, Mitsubishi, Mazda, Volvo, Peugeot, Kia, Honda și Hyundai, indicând faptul că producătorii acestora nu adus niciodată obiecții practicii de a vinde piese auto care conțin elemente pentru atașarea mărcilor comerciale.

- 7 Recurenta a indicat, însă, faptul că intimata poate oferi grile pentru radiatoare corespunzătoare aspectului și parametrilor tehnici ai pieselor auto originale, omițând elementul de prindere corespunzător profilului mărcii comerciale.
- 8 Instanța de trimitere a exprimat din oficiu și a prezentat părților îndoielile legate de interpretarea dreptului Uniunii. Cele două părți au avut poziții diferite în ceea ce privește necesitatea interpretării acestei legi și a domeniilor pe care această interpretare ar trebui să le acopere.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 9 În opinia recurente, esențiale în acest caz sunt interpretarea articolului 14 alineatul (1) lit. (c) din Regulamentul 2017/1001 și înțelegerea sintagmei privind utilizarea mărcilor UE „pentru a identifica sau a face o trimitere la produse sau servicii ca fiind ale titularului respectivei mărci”. Jurisprudența existentă a CJUE, precum și Hotărârile BMW și Gillette nu sunt aplicabile în acest caz, deoarece se concentrează pe premisa utilizării unei mărci pentru a indica utilizarea pentru care este prevăzută. Scopul legiuitorului Uniunii a fost să acopere excepția de la această prevedere, precum este indicată de sintagma „în special” și în alte cazuri decât indicarea utilizării prevăzute. Cu toate acestea, în fiecare caz, ar trebui să se examineze dacă această utilizare este în conformitate cu practicile oneste din industrie și comerț. În opinia recurente, aceasta este o excepție generală de la principiul general al protecției unui drept exclusiv care, așa cum este indicat de condiția de „necesitate” cuprinsă în această dispoziție, trebuie interpretat ca atare. Putem vorbi de o limitare a dreptului exclusiv în sensul acestui articol doar în situația în care, utilizarea unei mărci comerciale (sub formă de cancelură, embosare) pe grila radiatorului reprezintă singura soluție tehnică posibilă.
- 10 Potrivit recurente, excepția de la principiul protecției dreptului exclusiv cuprinsă în dispoziția sus-menționată transferă sarcina probei către producătorul/distribuitoarea unei piese de schimb neoriginale privind două chestiuni. Acest producător trebuie să demonstreze, în primul rând, că elementul în cauză al unei astfel de piese de schimb îndeplinește doar o funcție tehnică și nu funcții caracteristice ale mărcii comerciale și, în al doilea rând, faptul că din punct de vedere tehnic, nu există o altă modalitate de a instala sigla pe grilă/capac decât prin utilizarea elementului de fixare, care încorporează marca UE respectivă. Pentru ca un terț să poată invoca utilizarea, în temeiul articolului menționat, a unei mărci comerciale pe cadrul unui astfel de radiator cu scopul de a monta sigla, pentru a recrea aspectul original al vehiculului, acesta trebuie să demonstreze că utilizarea are un caracter funcțional și necesar și că reprezintă singura modalitate fezabilă din punct de vedere tehnic de montare a siglei originale.
- 11 În cazul acordării unui răspuns pozitiv [la întrebarea 1, lit. a)] este necesar, în opinia recurente, să se stabilească criteriile care ar trebui să fie luate în considerare de instanța de judecată atunci când evaluează dacă utilizarea este în conformitate cu practicile oneste din industrie sau comerț. Astfel de criterii ar trebui să ia în

considerare interesele titularului de drept, în special circumstanțe precum lipsa de influență a acestuia asupra performanței piesei auto, estetica, calitatea și, în consecință, cerințele de siguranță, incapacitatea de a controla utilizarea mărcii comerciale (elementului de fixare) și riscul de a induce în eroare potențialii cumpărători neprofesioniști, că un element de fixare identic sau similar într-un mod care poate crea confuzii cu marca comercială reprezintă un indicator de origine (marca Audi). Deoarece marca comercială a UE Audi este o marcă de renume, este protejată un fel de asociere în percepția publicului cu calitatea înaltă a produselor și există riscul de afectare sau degradare a acestui simbol din cauza unei eventuale calități proaste a scheletului de radiator/grilei.

- 12 Intimata a pus sub semnul întrebării existența condiției fundamentale de protecție în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 și anume, „utilizarea semnului”. Elementul grilei radiatorului, adică locul unde este montată sigla, îndeplinește doar o funcție tehnică și este perceput ca atare de către un destinatar echilibrat, atent și rațional. Profilul locului unde se montează sigla nu este perceput de către destinatar ca o indicație a originii bunului, ci ca pe un element necesar al oricărei piese de schimb care trebuie să permită repararea vehiculului prin recrearea aspectului său original.
- 13 Intimata susține, făcând referire la pct. 43 din Ordonanța Ford, că ordonanța respectivă, în care Curtea a statuat că clauza de reparație prevăzută în regimul de proiectare nu poate fi aplicată prin analogie în dreptul mărcilor, nu împiedică luarea în considerare a scopului de promovare a concurenței al clauzei de reparație cu ocazia interpretării dispozițiilor relevante ale dreptului mărcilor, precum articolele 9 și 14 din Regulamentul 2017/1001.
- 14 Interpretarea acestor dispoziții trebuie să ia în considerare faptul că existența oricărei concurențe este condiționată de posibilitatea de producție și distribuție a pieselor de schimb de către entitățile independente pentru a recrea aspectul original al unui produs complex. În cazul adresării întrebării către Curte, intimata a solicitat, printre altele, să se interpreteze articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 și să se răspundă la întrebarea dacă, în cazul producției sau distribuției de piese de schimb neoriginale pentru autovehicule sub formă de capace de radiatoare care prezintă un loc destinat montării suportului mărcii comerciale originale (sigla) a producătorului auto, ca element al grilei radiatorului proiectat în acest scop, această situație constituie utilizarea unui semn în raport cu bunurile în sensul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 15 Instanța de trimitere trebuie să se pronunțe asupra validității cererii de protecție a dreptului exclusiv al recurenteii la o marcă comercială a UE.
- 16 Instanța trebuie să stabilească dacă sfera de protecție a unui drept exclusiv asupra unei mărci comerciale se extinde și la elementele de fixare ale acestei mărci la o piesă auto, care sunt identice, asemănătoare într-un mod care poate crea confuzii

sau similare cu o marcă în ceea ce privește aspectul (profilul). Piese auto în cauză sunt potrivite pentru montarea mărcilor comerciale. Aceste mărci pot proveni numai de la proprietar. Intimata nu s-a confruntat niciodată cu acuzația de utilizare a unor articole care reflectă marca comercială (în sine).

- 17 Instanța de trimitere face trimitere la articolul 110 alineatul (1) din Regulamentul 6/2002, (așa-numita clauză de „reparație”), formulat astfel: „Până la data intrării în vigoare a modificărilor aduse prezentului regulament, la propunerea Comisiei în acest sens, nu se acordă protecție sub titlul de desen sau model industrial comunitar pentru un desen sau model care constituie o piesă dintr-un produs complex, piesă utilizată în sensul articolului 19 alineatul (1) pentru a permite repararea acestui produs complex cu scopul de a-i reda aspectul inițial”.
- 18 Acesta indică faptul că Regulamentul 2017/1001 nu conține un echivalent al unui astfel de articol. Consecințele lipsei unui astfel de echivalent ar trebui luate în considerare atât în cazul în care titularul mărcii comerciale plasate pe piesa auto este și deținătorul de drept al desenului sau modelului comunitar, cât și în situația în care producătorul piesei originale este îndreptățit numai în virtutea mărcii comerciale. În ambele situații, întrebarea este dacă un drept exclusiv asupra unei mărci poate împiedica producerea și vânzarea unei piese de schimb de către alte entități.
- 19 Potrivit instanței de trimitere, semnificația clauzei „reparație” este că, în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții, producătorul piesei neoriginale o poate produce în pofida protecției acordate desenului sau modelului comunitar. Într-o situație în care producătorul piesei originale nu beneficiază de protecția desenului sau modelului comunitar, posibilitatea de a produce piese de schimb de către alte entități se datorează pur și simplu libertății de a desfășura activitatea economică. Prin urmare, protecția mărcii nu poate oferi titularului o sferă de exclusivitate mai mare decât protecția cumulativă - în cadrul unei mărci comerciale și al unui desen sau model comunitar.
- 20 Din Ordonanța Ford rezultă că clauza „reparației” nu poate fi aplicată prin analogie în dreptul mărcilor comerciale. Cele două Hotărâri ale CJUE privind relația dintre dreptul desenelor și modelelor industriale și dreptul mărcilor comerciale s-au referit la fapte care sunt doar parțial asemănătoare cu prezenta cauză. Diferențele se referă la lipsa unui element de protecție a desenului sau modelului comunitar și la lipsa unui element de utilizare a mărcii comerciale în sine. Deciziile din aceste cauze nu clarifică îndoielile legate de interpretarea Regulamentului 2017/1001.
- 21 În Ordonanța Ford privind vânzarea capacelor de roți care conțin o copie exactă a mărcilor comerciale ale diferitelor companii de automobile, inclusiv marca comercială Ford și care se referea la utilizarea unei mărci comerciale pe o piesă auto neoriginală, Curtea a declarat că un astfel de comportament se încadrează în sfera drepturilor exclusive asupra mărcii și nu poate fi justificat prin clauza de reparație. În Hotărârea Acacia, subiectul în atenția instanțelor a fost vânzarea de

- jante pentru roți (jante din aliaj) identice cu jantele a căror protecție rezultă din desene și modele comunitare deținute de Audi și Porsche. Jantele din aliaj oferite spre vânzare, însă, nu purtau mărcile comerciale Audi și Porsche, ci marca comercială a producătorului WSP Italy (iar unele dintre ele erau lipsite total de această marcă).
- 22 Potrivit instanței de trimitere, avocatul general în cauza Acacia, căutând o soluție la problema vânzării de piese neoriginale care poartă marca producătorului original al piesei, a adoptat o poziție „nondogmatică”, propunând recunoașterea faptului că utilizarea mărcii comerciale pe această piesă a producătorului piesei neoriginale, nu are ca rezultat un aspect diferit în detalii esențiale. A fost o încercare reușită de a ieși din impas, care, potrivit acestei instanțe, constă în faptul că, dacă producătorul unei piese neoriginale nu poate utiliza marca producătorului piesei originale, și în același timp nu poate să-și utilizeze marca proprie sau să producă și să ofere spre vânzare piese fără nicio marcă sau cu marca proprie, atunci domeniul de aplicare al articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 s-ar reduce la zero.
  - 23 În Hotărârea Acacia, Curtea nu a abordat chestiunea impactului modificării mărcii comerciale asupra piesei de schimb și aspectului acesteia. Curtea a indicat că, clauza de „reparație” se aplică numai pieselor produsului compus care sunt vizual identice cu piesele originale. Prin urmare, este interzisă orice utilizare a pieselor care nu are ca scop redarea aspectului produsului compus pe care îl avea atunci când a fost introdus pe piață. Aceasta este situația mai ales în cazul în care piesa de schimb nu corespunde din punctul de vedere al culorii sau al dimensiunii cu piesa originală sau când aspectul produsului a fost modificat la momentul introducerii acestuia pe piață. Totuși, Curtea nu a luat o poziție referitoare la impactul schimbării unei mărci (înlocuirea acesteia cu alta sau eliminarea „originalului”) asupra evaluării dacă piesele sunt identice ca aspect, justificând clauza de reparație.
  - 24 Instanța de trimitere are îndoieli dacă Hotărârea Acacia, ulterioară, nu impune reinterpretarea Ordonanței Ford, astfel încât producția și oferta de piese de schimb de către alți producători să nu fie împiedicată, atât prin utilizarea mărcii comerciale, cât și fără utilizarea acesteia. Întrucât, în hotărârea Acacia, Curtea a subliniat că, pentru a beneficia de clauza de reparație, piesa de schimb trebuie să aibă un aspect identic cu cel al piesei utilizate inițial în produsul compus atunci când a fost introdus pe piață, ceea ce înseamnă că este necesară o interpretare restrictivă a Ordonanței Ford. Poate că decizia din Ordonanța Ford ar trebui să se refere doar la o anumită categorie de piese de schimb și accesorii pentru autoturisme, precum capacele de roți (datorită naturii lor ușor diferite, parțial decorativă, și nu tehnică).
  - 25 Deși nu este posibilă completarea Regulamentului 2017/1001 cu aplicarea prin analogie a articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul 6/2002, este însă posibil ca concurența nenedaturată să fie protejată printr-o interpretare adecvată a articolului 9 din Regulamentul 2017/1001 prin recunoașterea faptului că marca

comercială plasată pe o altă piesă decât capacul roții autoturismului a fost tratată ca nerealizând o funcție semnificativă. Nu este, însă, sigur dacă aceasta poate fi reinterpretarea jurisprudenței anterioare a Curții. În opinia instanței de trimitere, îndoielile [cărora le corespunde întrebarea 1 lit. c)] sunt cu atât mai mari în acele cazuri în care titularul dreptului invocă numai dreptul exclusiv la marca comercială și nu dreptul la marcă și desenul sau modelul comunitar.

- 26 Instanța de trimitere își exprimă îndoiala, făcând trimitere cu această ocazie, la Hotărârea Dior, dacă un drept de marcă comercială poate submina urmărirea concurenței nedenate și interesul consumatorilor de a putea alege între cumpărarea unei piese auto originale și neoriginale, într-o situație unde se știe că oferirea spre vânzare a acestor piese neoriginale (fără a se ține cont de contextul mărcii comerciale) este în conformitate cu legea.
- 27 Aceleași observații și îndoieli [cărora le corespunde întrebarea 1 lit. d)] se aplică situației în care elementul de fixare al mărcii nu este considerat marcă comercială, deși reflectă profilul acesteia sau este similar într-un mod care poate crea confuzii cu aceasta. Deși această chestiune se află în afara realității prezentei cauze, se pare că, în absența unui echivalent la clauza de „reparație” din Regulamentul 2017/1001, ar fi incorect să o interpretăm pentru a anula regulile de protecție a concurenței în întregime, făcând din legea mărcilor comerciale un mecanism care blochează producția de piese neoriginale.
- 28 Chiar dacă se consideră că elementul de fixare al mărcii îndeplinește o funcție semnificativă, apar îndoieli [cărora le corespunde întrebarea 1 lit. a)] dacă articolul 14 alineatul (1) lit. c) din Regulamentul 2017/1001 constituie un fundament separat pentru admisibilitatea plasării unui semn identic sau similar cu risc de confuzie cu o marcă comercială, constituind un element de fixare al mărcii și îndoieli [cărora le corespunde întrebarea 1 lit. (b)] cu privire la ce criterii de evaluare să se aplice în astfel de cazuri, care ar permite să se stabilească dacă utilizarea mărcii UE este în conformitate cu practicile loiale din comerț și industrie. Este discutabil dacă practica curentă într-o anumită industrie poate constitui o sursă de extindere sau limitare a sferei de protecție a drepturilor exclusive. În acest caz, este necesar să se echilibreze interesele titularului mărcii (în special ale unei mărci de renume) și ale producătorului de piese neoriginale. Poate fi relevantă, de asemenea, și sfera de aplicare a informațiilor și circumstanțele în care acestea sunt comunicate potențialilor cumpărători cu privire la originea pieselor.
- 29 Instanța de trimitere este mai aproape de a constata că modalitatea corectă de soluționare a îndoielilor ridicate va fi o interpretare adecvată a articolului 9 din Regulamentul 2017/1001. Aceasta propune ca răspunsul la întrebarea 1 litera (c) și la întrebarea 1 litera (d) să fie afirmativ. În situația în care Curtea decide că modalitatea adecvată de soluționare a acestor îndoieli este o interpretare corespunzătoare a articolului 14 din acest Regulament, propune ca răspunsul la întrebarea 1 litera (a) să fie afirmativ.